

uheldigt, om det Ladmaal af Hæderlighed, der kræves, for at en Fremmed kan faae Indfødsret, skulde være høiere end det Ladmaal af Hæderlighed, der kræves for at beklæde høie, ja de høieste Tillidsposter." Det er jo, mine Herrer, Hovedsagen, det, hvorom det dreier sig med Hensyn til vedkommende Mand. Der har jo blot været udkastet en Tvivl eller Anke om, at han ikke altid har været fuldt ædruelig. Nu gad jeg først spørge: Naar c. 50 af hans Medborgere bestemt erklære, at hans Vandel har været ulastelig og respektabel i enhver Retning, om det ikke kan være fyldestgjørende nok for os, og yderligere vil jeg spørge: Hvor mangen en Mand, som forøvrigt anses for fuldt agtværdig, har ikke ved Leilighed taget sig et Glas mere, end der maaste var strengt nødvendigt. Skal det tages som Maalestok for at faae Indfødsret i Danmark, saa komme vi til at gaa temmelig vidt i Undersøgelser i samme Retning.

**Indevrigsministeren (Skeel):** Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at der jo ikke her i Salen og, saa vidt jeg veed, heller ikke i det andet Thing, er udtalt nogen nærgaaende Tvivl om Hr. Viljas Hæderlighed; han har kun ikke opfyldt de Betingelser, som ere nødvendige for, at Regeringen har troet at kunne optage ham paa Indfødsretsloven, og det beror jo paa de Erklæringer, der ere komne fra Nykjøbing, hvor man iøvrigt ikke paa en saarende Maade har omtalt Hr. Vilja. Dersom Forhandlingen i dette og det andet Thing skulde være ydmygende for Hr. Vilja, dersom han skulde føle sig trykket ved den overmaade store Omtale, tror jeg, at de, der falde sig hans Venner, bære det væsentlige Ansvar derfor. Naar det ærede Medlem undrede sig meget over, at en Mand til een Tid har kunnet underskrive en anbefaling for den Paagjældende og til en anden Tid kunnet negte ham sin anbefaling, saa er det dog temmeligt, at han kunde være kommen til en anden Mening, en anden Overbevisning i Mellemtiden. Det bør man da idetmindste gaa ud fra, istedetfor at tillægge en Mand saadanne Kvalifikationer, som ere meget nærgaaende. Det ligger i Sagens Natur, at det maa have været Hensigten med at sætte Hr. Vilja ind paa dette Indfødsretslovsforslag derved at give ham en nærmere, og jeg kan gjerne sige tvungen, Afgang til at komme ind under Loven; thi hvad skulde ellers have bevegget Udvalget til ikke at opfylde mit Ønske om ikke at sætte ham paa et jærligt Forslag, dersom man ikke mente, at han stod sikkere paa det forelagte Forslag? Der falbt i det andet Thing ubetinget

tringer, om ikke med selve Ordene, som ere ensbetydende med, hvad jeg anførte; man vedgik ubetinget, at man indsatte ham paa dette Forslag for at skaffe ham nærmere Afgang til at faae Indfødsret.

**Bloug:** Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig at være et overordentlig stort Spektakel, der gjøres for en overmaade lille Pandetage. Man skulde virkelig tro, at Hr. Vilja var dømt til Døden, at vi havde Venaadningsretten, og at vi nu skulde forhandle om, hvorvidt han skulde leve eller dø. Har denne Mand kunnet finde sig i at leve her i Landet i 24 Aar uden Indfødsret, maa han kunne finde sig deri et Aar endnu; der er jo Intet iveien for, at han, naar han skaffer de fornødne anbefalinger tilveie, kan faae Indfødsret næste Aar. Jeg begjærede egentlige Ordet for at rette et Spørgsmaal til den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kredts (Clausager). Han anførte for som Exempel paa, at der kunde indføres nye Poster i Love i det ene Thing, efter at de havde været forhandlede i det andet Thing, Lønningsslove. Deri tror jeg nu, at det ærede Medlem tager fejl; men der er en anden Lov, som vilde være et passende og godt Exempel. Min ærede Sidemand gjorde opmærksom paa, at medens der er Positioner i Finantsloven, som tage hinanden under Armen, er der Poster, som staa fuldstændig uafhængige af hinanden. Naar nu Finantslovsforslaget er forhandlet 3 Gange i det andet Thing og kommer til os som idag, og hvis vi saa en følgende Dag, besluttede at sætte splinternye Poster ind i Finantsloven, som aldeles ikke havde foreligget det andet Thing, f. Ex. om vi bevilgede et Par Millioner til et Nationalmuseum eller til nye Kaserner, eller til Begyndelsen af et nyt Helgoland, hvorledes tror det ærede Medlem saa at en saadan Tilføining til Finantsloven vilde blive optagen i det andet Thing? (Fischer: Det have vi Lov til!) Ja, der er ikke Spørgsmaal om om, at vi have Lov dertil, men jeg spørger det ærede Medlem, hvorledes han tror, at det vilde blive optaget. Jeg tror ikke, at det var sundt at gjøre det; thi man skal saa vidt muligt ikke gjøre Undtagelser fra den Regel, at Love skulde have 3 Behandlinger, naar man ikke ikke iforveien er vis paa, at de paagjældende Faktorer, hvis Samtykke kommer i Betragtning, ere enige. Det, som det ærede Medlem mente, var vistnok, at der ikke er det Mindste iveien for, at man i Kontorholdsgodtgjorelseslove kan tilføie en ny Post, naar en Embedsmand er død, hvis man er sikker paa, at det andet Thing, som tidligere har